

BRAL

KRANT

BLAD VAN DE RAAD VOOR HET LEEFMILIEU TE BRUSSEL

10 november 1982 jaargang 6 nummer 1

Loodvervuiling ©

T.A. maart '81

Lood kan op verschillende manieren het lichaam terechtkomen, we komen daar zo dadelijk op terug. Eerst de ziekteverschijnselen die optreden

Een loodzwaar dossier

29 oktober 22
Akte van konsumenten- en milieuverenigingen

Gevaarlijk lood moet uit benzine

Van onze verslaggever
verkoopende Europese Unie van de
en het dit Europees Milieu-
Volgens de initiatiefnemers
ing voor de gezondheid moet de
Intussen ze. Rijden
arloten al be-

Loodvergiftiging b
Brusselse kinderen

verlijden.

oorzaak: verkeer en huizen

Kinderen uit een aantal Brusselse arbeiderswijken staan aan een loodvergiftiging bloot die vergelijkbaar is met de eerste gevallen in Hoboken of Verviers. Dit werd te Brussel op een pers-ULB-onderzoekster houdt. De loodver-
Dit

waar grote koncer
ocafzetting werden
In Hoboken heeft o
het de aanwezig
en het bedrijf, in Ve
ophoudende bron
leidingswater) het
orzaken.

Trop de plomb à Brux
rste les premie
de commande
l'Angl ont
montr
hab
dans certains quartiers de
elles. Les habitants insistent
avant trop de plomb. C'est
étude épidémiologique
et en cours sur les déca
dans les déchets
naturel respect
au plomb de l'
aloses.

Op een van zijn elektorale perskonferenties meende Serge Moureaux, Schepen van Stedebouw en Beheerder van het Bedrijf voor de Aanleg van de Agglomeratie Brussel, paniek te moeten zaaien met alarmerende berichten over loodvergiftiging bij kinderen in Brussel. Enkele krantenberichten en een radiouitzending hebben het vermeld en verder wordt er opnieuw over gezweven; in de onderzochte steekproef blijken 23% van de kinderen die tegelijkertijd blootgesteld zijn aan de twee onderzochte bronnen van loodvervuiling - t.t.z. loden waterleidingen en druk autoverkeer - een loodgehalte te hebben dat vergelijkbaar is met het loodgehalte van de kinderen die in Hoboken slachtoffer zijn van de vervuiling van de metallurgie.

Uit de voorlopige resultaten van het onderzoek, dat gesteund wordt door de Agglomeratie en het Ministerie van Volksgezondheid, blijkt nu reeds dat het te hoge loodgehalte bij jonge kinderen veroorzaakt wordt door druk verkeer (lood in benzine) en de loden waterleiding in huizen.

Het is nog te vroeg om al duidelijk wijken af te bakenen waar deze problemen zich het meest voordoen, het onderzoek is nog volop bezig. Maar alles wijst er op dat het opnieuw gaat om de oude en dichtbevolkte volksbuurten met veel autoverkeer.

Reden genoeg om ongerust te worden. Een eerste contact met het onderzoeksteam van de ULB bevestigt onze ongerustheid.

En toch, de verantwoordelijke beleidsmensen blijven stom.

De ervaringen in Hoboken leren ons dat de energie van het beleid meer aangewend wordt om de zaak zo lang en zo diep mogelijk in de doofpot te houden, dan wel om maatregelen te nemen.

Wij vinden dat we als leefmilieurorganisatie dit bericht niet zomaar tussen de krantenknipsels kunnen klasseren.

Als de situatie inderdaad zo ernstig is zoals uit de voorlopige gegevens blijkt, dan moeten er dringend maatregelen genomen worden.

In eerste instantie moet er duidelijkheid zijn.

Het feit dat het onderzoek nog niet volledig is afgerond, mag geen reden zijn om te zwijgen. Het onderzoek moet versneld worden.

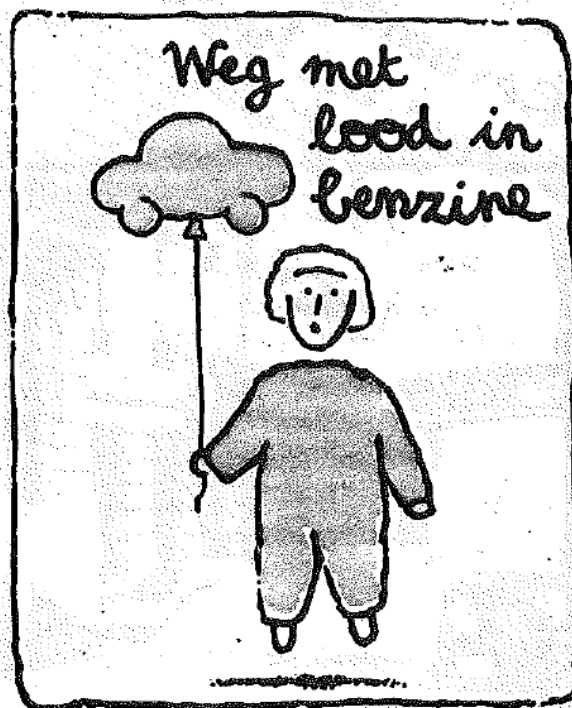
Loodintoxicatie is ernstig.

Ten tweede moeten er maatregelen genomen worden.

De kinderen, die nu reeds een te hoog loodgehalte hebben moeten opgespoord en medisch begeleid en geholpen worden.

Alleszins moet er zoveel mogelijk in het werk gesteld worden om de verder intoxicatie te vermijden. Gezien de complexiteit van de besmettingsbronnen is het niet eenvoudig en is het niet te vroeg om er aan te beginnen.

Marcel Rijndams Algemeen voorzitter

Aktie georganiseerd door het Europees Bureau van Consumentenverenigingen (BEUC) en het Europees Milieubureau (EEB)

MILIEUCAFE

Donderdag 21 oktober ging het eerste milieucafé van BRAL door. Het thema van de avond was de loodvergiftiging in Brussel, en de publieke belangstelling was vrij gering - staat deze problematiek te ver af van vele mensen, en moeten we wachten tot de eerste ernstige slachtoffers van loodvergiftigingen in de Brusselse ziekenhuizen liggen alvorens er reactie loskomt?

De uitgenodigde sprekers waren er echter wel en zij zorgden ervoor dat de avond inhoudelijk gezien boeiend en interessant werd. De afwezigen die vermoedelijk vrij talrijk waren, hadden dus ongelijk!

Buiten BRAL waren er vier partijen aanwezig die min of meer rechtstreeks bij de problematiek van de loodvergiftigingen betrokken zijn: de Agglomeratie, het Ministerie van Volksgezondheid, de V.U.B. en het Pluralistisch Aktiekomitee Lood (P.A.L.) Hoboken.

Na een korte inleiding van Marcel Rijdams, kreeg Dhr. De Wint, van de Agglomeratie het woord om in twee zinnen uit te leggen dat de Agglomeratie de problematiek van het lood en de vervuiling in het algemeen als zeer belangrijk beschouwt, en vanuit deze belangstelling het onderzoek hierover aan de U.L.B. financieel steunt.

Het Ministerie van Volksgezondheid had drie afgevaardigden gestuurd: Dr. Stroobant, en de heren Verduyn en Verhoeven.

De algemene gedachte die deze mensen naar voor brachten was er één van geruststelling: we moeten ons in Brussel niet ongerust maken over loodvervuiling, het is allemaal zo erg niet; het enige wat we moeten doen is smorgens het kraantje wat laten lopen alvorens we van het water uit de loden buizen drinken.

Nochtans steken zij heel wat tijd in metingen en controles van het loodgehalte in lucht en water.

Nochtans steken zij heel wat tijd in metingen en controles van het loodgehalte in lucht en water. Maar de gevarendrempel wordt bijna nergens overschreden (wat echter als het "soms ergens" wel gevaarlijk is?).

Hun devies is blijkbaar: het is allemaal niets, maar blijf toch maar waakzaam.

Het onderzoeksteam van de U.L.B. had haar kat gestuurd, maar van de V.U.B. was Kristien Lauwers aanwezig. Aangezien zij echter niet rechtstreeks bij het onderzoek over de Brusselse situatie betrokken is, kon zij niet alle verwachtingen inlossen.

De mensen van Hoboken tenslotte, Dr. Goorissen en Dhr. Bracke, brachten vanuit hun ervaringen in de strijd tegen de loodvervuiling die de metallurgie daar veroorzaakt enkele verhelderende en interessante elementen aan.

Zij waarschuwden tegen een al te geruststellende houding.

Een uitgebreider verslag van de avond werd opgemaakt, en de nodige conclusies zullen hieruit getrokken worden en ook voorgelegd worden aan de hierbij betrokken instanties. We zullen dan verder uitwerken wat ons en u op dit vlak nog te doen staat.

U hoort er nog van!

nog meer LOOD

In de ekstra Brallerlei die naar aanleiding van het milieucafé van BRAL verspreid werd gingen we reeds uitgebreid in op de symptomen van loodvergiftiging en op de schadelijke invloed van benzine en loden waterleidingen.

In het nummer 215 van TESTAANKOOP van maart '81 verscheen een uitgebreid artikel over loodvervuiling. In dit artikel komen buiten benzine en leidingwater ook andere bronnen aan bod die voor loodvervuiling kunnen zorgen.

We geven hier enkele uittreksels uit het artikel. Onvolgens Testaankoop is de voornaamste vervuiler hier de wagen, maar ook andere bronnen zorgen voor een soms ongezonde hoeveelheid lood in ons lichaam. Zo kunnen we lood opnemen door te roken (in tabak zit lood) en langs het water (zacht water in loden leidingen is gevaarlijk); sommige groenten, vooral wanneer ze gekweekt worden langs drukke verkeerswegen, wat af te raden is,

en sommige ingeblikte groenten bevatten abnormaal veel lood. Echter ook in vis en schaaldieren zit lood (o.a. wijting en mosselen), elke dag vis eten zal dus niet zo gezond zijn.

De uitlaatgassen van wagens zijn echter de voornaamste bron van loodvervuiling:

Een ploeg van Testaankoop ging in drukke straten van grote steden metingen verrichten. Van 8 tot 20 u. werd op mondhoogte de meetapparatuur ingesteld, telkens na een uur werd de hoeveelheid lood per m³ gemeten.

In het centrum van Brussel (de druk bereide Kunstlaan en de Belliardstraat) vond men waarden van 3 tot 10 mikrogram per m³, in de minder drukke zijstraten (bv. de handelsstraat) zakte de concentratie tot 1,5 mikrogram/m³. Maar welke zijn nu de gemiddelde waarden? Om daarop een antwoord te kunnen geven voerde het Ministerie van Volksgezondheid tussen 1972 en 1977 een hele reeks metingen uit. De resultaten worden in de tabel weergegeven.

Metingen van het ministerie van Volksgezondheid op een hoogte van 15 tot 0 m (98 % van de metingen, uitersten werden uitgeschakeld).	
Naam van de metingen	µg/m ³
Brussel (Kunstlaan - Belliardstraat)	1,2 à 4,3
Antwerpen (Fr. Rooseveltpl. - Van Erbornstr.)	0,8 à 5,2
Luik (Pl. St.-Lambert - rue Léopold)	0,7 à 3,6
Charleroi	0,9 à 3,3
Mol	1,0 à 2,9
Oostende	0,5 à 1,6
Botrange (hoge vennen)	1,0 à 2,9
Metingen van Test-Aankoop op een hoogte van 1,65 m, minima en maxima	
Brussel (Kunstlaan - Belliardstraat)	3,0 à 10,0
Antwerpen (Fr. Rooseveltpl. - Van Erbornstr.)	2,0 à 4,8
Luik (Pl. St.-Lambert - rue Léopold)	1,9 à 11,0

Onze studie toont aan dat vooral industrie en wagenpark het milieu opzadelen met grote hoeveelheden lood. Dit lood komt terecht in onze voedingsketen of wordt ingedemd. De situatie is nog niet dramatisch, maar in de nabije toekomst moeten strikte maatregelen genomen worden:

1) via de uitlaatgassen van 1 auto komt er jaarlijks 1 kg. lood in het milieu terecht. Daarom moet het loodgehalte in de benzine op korte termijn drastisch verminderd worden. Op lange termijn zal de betrokken industrie het gebruik van lood helemaal moeten opgeven, en zullen alternatieven gekommercialiseerd moeten worden.

Hierbij merkt men verder nog op dat: jaarlijks ongeveer 350.000 ton lood aan benzine wordt toegevoegd. Dat lood dient dan als anti-klop-middel (in diesel of LPG zit geen lood). Ongeveer driekwart van die enorme hoeveelheid lood belandt via de uitlaat in de atmosfeer.

In ons land mag benzine nog 0,4g lood per liter bevatten, wat overeenkomt met de maximumnorm van de EG. In West-Duitsland, Groot-Brittannië en Denemarken ligt dit toegelaten maximum veel lager: 0,15 g/l. Dit is de minimumnorm van de EG. Door het bestaan van deze minimumnorm kan eigenaardig genoeg geen enkel EG-land momenteel beslissen om al het lood in benzine te verbieden. Op korte termijn moet de loodtoevoeging dus zoveel mogelijk verminderen, later zal men moeten overschakelen op andere wagens en/of andere brandstoffen.

De gezondheid van een hele gemeenschap is immers onbetaalbaar.

Ook i.v.m. andere vervuilingsbronnen pleit Testaankoop voor het nemen van de nodige maatregelen:

... De Noordzeelanden blijven miljoenen ton afval in zee storten, de industrie blijft de rivieren en de lucht vervuilen.

... Minstens op EG niveau moeten er strenge lozingsnormen uitgevaardigd worden. Overtreders moeten streng gestraft worden...

Tot zover Testaankoop in maart '81. In het novembernummer van Testaankoop (nr.233) wordt door de verbruikersorganisatie nogmaals gewezen op de gevaren van lood in benzine. Dit gebeurt n.a.v. een akte op EG niveau, georganiseerd door de BEUC en de BEE (dit is het "Bureau Européen des Unions des Consommateurs" en het "Bureau Européen de l'Environnement") om het lood uit benzine te verbannen.

De eisen die de Europese verbruikersunie in dit verband stelt zijn de volgende:

* Tegen 1985 moeten alle nieuwgeproduceerde wagens functioneren zonder "loodbenzine".

* Benzine zonder lood moet dus tegen die tijd op de markt gebracht worden.

* Vanaf 1985 komt er een overgangsperiode waarin men zowel loodvrije als andere benzine zal verkopen (voor de oudere wagens).

* Vanaf 1985 moet echter de maximumdrempel verlaagd worden tot 0,15 g/l.

Voor wat betreft de hogere kosten van deze benzine moet er een onafhankelijk orgaan opgericht worden om de verschillende alternatieven te bestuderen.

De reeds bestaande studies wijzen er op dat de kosten voor de verbruikers niet veel hoger zouden liggen en dat dit toch een investering is die onze toekomst en in het bijzonder de gezondheid van onze kinderen ten goede komt.

Tot zover Testaankoop en de Europese verbruikersorganisatie op hun perskonferentie van 28 oktober jl.

Luc Boelens

Wat betekent dit nu?

Ten eerste is de vervuiling erg groot daar waar er zeer druk verkeer is. Enkele tientallen meter verder - in zijstraten - vermindert de vervuiling aanzienlijk (het lood slaat neer als stof).

Ten tweede kunnen wij stellen dat tijdens de piekuren loodconcentraties van 10 mikrogram/m³ helemaal geen uitzondering zijn. Het is ten sterkste af te raden van druk verkeer te lopen (denk maar aan de Japanse verkeersagenten die een gezichtsmasker moeten dragen).

Kinderen moeten daar uit de buurt blijven en in scholen die langs drukke straten liggen moeten regelmatig controles uitgevoerd worden (o.m. loodmeting in stof).

Testaankoop besluit met te stellen dat de situatie niet dramatisch is maar dat strikte maatregelen zich toch opdringen:

DE LOLLEPOT

Waarover gaat het?

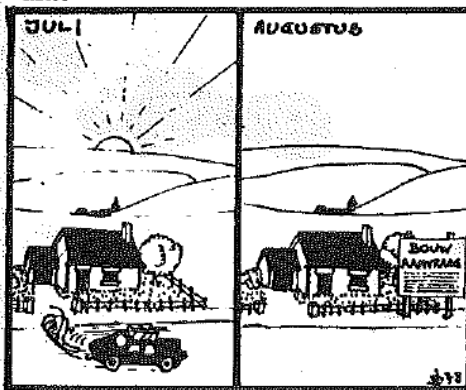
De stad Brussel werd op heterdaad betrappt bij het neerslaan van een waardevol pand, gelegen Kolenmarkt 27-29, in het centrum van Brussel. Het gaat hier om:

- 1/ een urgent te beschermen gebouw, categorie 3 in de urgentieinventaris van St.Lukas;
- 2/ het is een door EPA beschermd gebouw;
- 3/ het neemt in dat deel van de Kolenmarkt een sleutelpositie in (verbinding Zuidstraat - Plattestein).

Dit laakbaar feit, althans binnen de normale grenzen van goed samenleven en open democratie, nam een aanvang op vrijdag 20 augustus '82 en gebeurde zonder voorafgaand overleg met de belanghebbenden (de burens, de buurt, monumenten- en milieuroorganisaties).

Nochtans zijn er tussen het afbraakbesluit en het begin der afbraak 18 dagen verlopen zonder dat er enige maatregel genomen werd om de openbare veiligheid te verzekeren, noch om het pand te beschermen.

Dat het hier bovendien om een aanslag met 'voorbodachten rade' ging wordt eveneens bewezen door het feit dat bij de twee aanpalende panden geen maatregelen genomen werden ter bescherming van dit pand. Nochtans stond er in het afbraakbevel van de nummers 31-33 dat de stabiliteit van de aanpalende panden gegarandeerd moest worden.

Bezwarende omstandigheden zijn bovendien:

- 1/ dat de stad Brussel zelf eigenaar van het gebouw is;
- 2/ dat er op geen enkel ogenblik maatregelen genomen werden ter bescherming en/of herstel van het pand;
- 3/ dat het gebouw reeds jaren leegstond, ondanks het feit dat er kandidaat huurders waren dat de terzake bevoegde organisaties niet geraadpleegd werden

- 5/ dat de afbraak bevolen werd op basis van twijfelachtige en onvoldedige technische argumenten
- 6/ dat voor de hand liggende alternatieven niet onderzocht werden (voorlopig stutten, gedeeltelijk slopen)
- 7/ dat het onderzoek naar de veiligheid niet tegensprekelijk is gebeurd (de stad is rechter en partij: vb.raadpleging brandweer, rijksdienst monumentenzorg, andere technische diensten, milieu- en buurtorganisaties).

Een leefbare stad?

De arrogantie van de stedelijke overheid zet zich verder in de wijze waarop ze zich gedraagt tegenover de buurtgemeenschap: met huiszoekingsbevel binnendringen, met afbraak dreigen, zonder enige studie beweren dat behoud te duur is. De burgemeester beweert dat er geen geld is, daar waar het schepenambt voor stads-eigendommen één miljard op haar begroting heeft en dit sedert meerdere jaren.

Deze aanslag is voor al diegenen die om een leefbare stad bekommerd zijn onaantvaardbaar, zeker hier in deze - nu nog - goed bevolkte buurt, waarvan tijdens het triomfantelijke milleniumjaar 1979 gezegd werd door het stadsbestuur dat er alle verbeterings- en verbouwingswerken op een soepele wijze zouden toegelaten worden en dat er "op het braakliggende terrein (nu parking en werf) een beplante square zal worden aangelegd en omheen het plantsoen een twintigtal woningen zullen worden opgetrokken; ook komen er in geen geval kantoren." (tentoonstelling stedsbouw en stadsvernieuwing, ingericht door de stad Brussel)

Is men dit intussen vergeten? Of liggen de dromen van mevrouw Du Roy - P.S.C.-schepen van stedsbouw zover af van de zaakjes van de heer Pierson - P.S.-schepen van stads-eigendommen?

Deze plek is van kapitaal belang voor de levende Bijstandswijk, het is een plaats met veel mogelijkheden voor het buurtleven, het is de verbindingsader van de buurt met het stadshart; het is ook de enige plaats waar groen en een speelruimte voor deze dichtbevolkte wijk kan voorzien worden. Er bestaat bovendien een vrij goed B.P.A. voor deze buurt dat onlangs K.B. geworden is.

De buurt stelt haar eisen.

Op 25 augustus had er over de hele zaak een buurtvergadering plaats, en in verder gesprekken zijn door de bewoners een aantal vragen en eisen gesteld.

Vooreerst vreesden buurtbewoners dat de Ancienne Belgique mee aan de basis van de afbraak lag, wantrouwen dat na overleg ongegrond bleek. Toch wenst de buurt hier ook een oogje in het zeil te houden om zeker te zijn dat de huidige werken in de AB leiden tot een betere nabuurschap.

Ten tweede eist de buurt de onmiddellijke heropbouw van de afgebroken huizen, en vraagt de buurt een permanent overleg met de stad Brussel. Tenslotte eist de buurt voldoende garanties voor de aanleg van groene ruimtes, waar zowel kinderen als ouderen zich kunnen ontspannen. De vrije ruimte mag in geen geval ingepalmd worden door parkeergelegenheid.

Met deze eisen is de buurtwerker naar de burgemeester gestapt; de resultaten van dit dovemansgesprek zijn nul. Het volgende werd echter duidelijk:

- 1/ er komt geen speelplein. De stad kan zo gezegd de veiligheid niet garanderen, omdat men niet konstant toezicht kan uitoefenen;
NB.: het pleintje bevindt zich op 50m van het hoofdpolitiebureau. De buurt mogelijkheden en verantwoordelijkheid geven om het zelf te beheren daar durven de machthebbers niet aan denken.
- 2/ er komt geen permanente overlegstructuur met de bewoners. Zo gezegd wegens de slechte ervaringen met de Marollen waar de stad inderdaad niet de geringste inspanning deed om alle belanghebbenden bij het overleg te betrekken maar de schijn hoog houdt met één komitee.
- 3/ de stad weet in de verste verte nog niet wanneer het huis zal heropgebouwd worden, momenteel is er hiervoor zo gezegd geen geld ter beschikking (zie hoger).

6

Besluit.

Van Halteren speelt met de voeten van de brave man, Du Roy-de Blicquy stuurt haar afbreker, Pierson houdt zijn geld, om het elders aan luxe-renovaties door deuren en vensters te gooien.

Rechtover het afgebroken pand laten ze verder de gemeenschaps-goederen verloederen (3huizen), of wachten ze tot na 10 oktober om die af te breken?
De burgers zijn verwittigd!

BRAL onderschrijft hierbij de eisen van de buurt en concreet eisen wij:

- 1/ dat de buurt vernieuwd wordt voor en samen met de bewoners (sociale stadsvernieuwing);
- 2/ dat de stad onmiddellijk de nodige kredieten vrijmaakt voor de woningen tussen de Madrillegang en de Oestergang en voor de kale plekken in de Lollepotstraat en hiervoor onmiddellijk een ontwerper aanstelt die in permanent overleg met alle belanghebbenden aan het werk gaat;
- 3/ dat er in het geval de openbare veiligheid in het gedrang komt, ook een openbare spoedprocedure gevolgd wordt die: ten eerste behoud en voorlopige bescherming tot doel heeft, ten tweede waarin alle elementen van het probleem tegenwoordig aan bod komen, ten derde die uitsluit dat de burgemeester tegelijkertijd rechter en partij kan zijn.

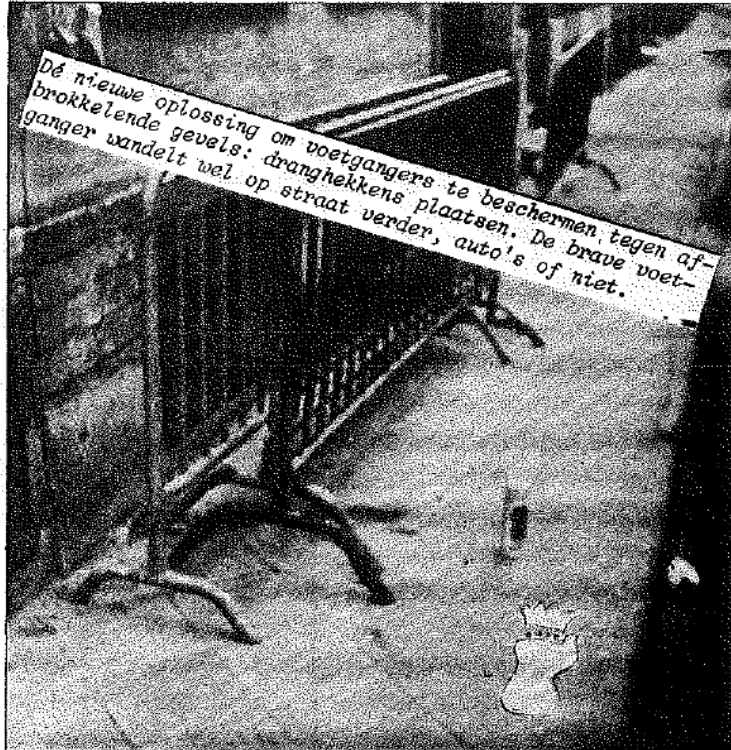
Wij vragen van en voor iedereen duidelijkheid!

KLACHTOFOON: de resultaten

De aktie Klachtofoon.

In april en mei 1982 heeft de Brusselse Raad voor het Leefmilieu de aktie Klachtofoon gelanceerd.

Veel mensen werden betrokken bij deze Klachtofoon: agglomeratieverbonden, verenigingen zoals A.P.S.K.W. sociaal kulturele verenigingen, derde leeftijdsverenigingen, mindervalidenverenigingen, leefmilieuvere-

"We willen zoveel mogelijk te weten komen over de ongenoegens van de Brusselaars en de bezoekers als voetganger.

We willen die klachten bundelen en de bevoegde overheden daarmee op hun verantwoordelijkheid wijzen - dat is één zaak.

Anderzijds willen we bij dat alles zoveel mogelijk mensen rechtstreeks betrekken, omdat we er van overtuigd zijn dat eisen tot verbetering veel meer kracht hebben, wanneer ze geformuleerd worden door een groot aantal mensen tegenover hun gemeentebestuur.

Met de gemeenteraadsverkiezingen in het vooruitzicht is het zeker nodig de verschillende mandatarissen duidelijk te maken waar er zich in hun gemeente konkrete moeilijkheden voordoen, moeilijkheden waarmee we allemaal als voetganger gekonfronteerd worden.

We willen met dit initiatief dan ook aansluiten bij de 'Wakkere Brusselaar' "

Uit de voorstellingsbrochure Klachtofoon Maart '82.

nigingen, jeugdorganisaties en de verschillende sociaal kulturele raden.

Belangrijk was dat elke organisatie op zijn eigen manier en volgens zijn eigen ritme kon deelnemen en dat op deze manier de resultaten door een grotere groep gedragen worden.

De Klachtofoon is dus een vorm van petitie en ook een vorm van solidariteitsaktie.

De resultaten.

We hebben twee soorten reacties gekregen.

Enerzijds individuele klachten, via de telefoon en de antwoordkaarten, anderzijds al verwerkte dossiertjes van groepen die een eigen initiatief genomen hebben - groepen die reeds vroeger met de problematiek bezig waren en groepen die door de actie gestimuleerd werden en aan de slag zijn gegaan.

° Wat betreft individuele klachten hebben we 300 oproepen gekregen met 470 klachten. Het overgrote deel ervan, een kleine 40% betreft de toestand van de trottoirs, ofwel in slechte staat, ofwel te smal. Het gebeurt meer dat er nieuwe trottoirs zijn, maar niet met kinderkoets of gehandicaptenwagens te berijden. Na de klachten over de trottoirs volgt de onveiligheid bij het oversteken (20%) en gebrek aan sfeer (18%) waarbij veel het tekort aan banken en aan groen aangehaald wordt. 7% zijn klachten over slechte voetgangersvoorzieningen bij werven en 5% over de akkomodatie bij tram- en bushaltes.

De meeste respons is gekomen van het centrum en de volksbuurten omdat die voor ons prioritair zijn en we daar dus meer propaganda gevoerd hebben en omdat de toestand daar slechter is dan in de 'randbuurten'.

° Naast de individuele klachten is een belangrijk resultaat de eigen initiatieven van groepen: enquête van de sociaal kulturele raad van Etterbeek in scholen, de Klachtofoon actie van het wijkcomité van St. Anna uit Oudergem (deze actie werd apart toegelicht op een perskonferentie op do. 23 september), een enquête van de sociaal kulturele raad van Brussel centrum via haar tijdschrift.

De ongeveer 500 klachten die we ontvangen hebben, hebben we samengebracht en verwerkt per gemeente. Van 7 gemeenten was het klachtenbundel indrukwekkend genoeg om er een apart dossier van te maken, van 10 andere werden de resultaten overgemaakt aan de plaatselijke sociaal kulturele raden voor opvolging. We hebben het verder over de 7: Brussel Centrum, Etterbeek, Jette, Koekelberg, Oudergem, Schaarbeek en St. Gillis.

We hebben die 7 dossiers overgemaakt aan de verantwoordelijke gemeentebesturen en hun technische diensten met de vraag de zaken daadwerkelijk aan te pakken.

Om onze eisen kracht bij te zetten hielden we ook een perskonferentie; verder stuurden we de dossiers ook naar de sociaal kulturele raden opdat ook langs daar druk kan georganiseerd worden naar de gemeentebesturen - 4 hebben er al toegezegd, 3 hebben nog geen tijd gehad om het te bespreken.

Konklusies.

Zeer belangrijk is het feit dat de Klachtofoon een offensieve actie is en dat deze actie overgenomen is door initiatieven van andere groepen, de solidariteit in de actie.

Wij eisen dat de gemeente zijn verantwoordelijkheid opneemt.

Het is slechts in individualiseerbare gevallen dat de eigenaar van het pand de trottoir moet herstellen.

De globale inrichting en het onderhoud van het voetgangersdomein in functie van veiligheid en comfort van de voetgangers is een taak van de gemeente.

Wij eisen dat de gemeente de gegeneraliseerde mankementen tegen het einde van dit jaar hersteld heeft.

Konkreet wil dat zeggen:

- al de trottoirs moeten hersteld worden;
- trottoirs moeten een minimumbreedte hebben van 1,20m zonder obstakels;

- op kruispunten en 'natuurlijke oversteekplaatsen' moet de veiligheid voor de voetganger verhoogd worden:

- ° door beschermde oversteekplaatsen;
- ° door het overzicht voor voetgangers te vergroten;
- ° door verkeerslichten die moeten afgesteld worden op het tempo van de traagste weggebruiker;
- vrijblijvende terreinen moeten uitgerust worden en ter beschikking gesteld van de buurt;
- in straten en op pleinen moet groen aangelegd en aangemoedigd worden.

Op langere termijn eisen wij een ander verkeersconcept: "Iedereen gelijk op de weg!"

De stad moet niet langer ingericht worden in functie van een vlotte afwikkeling van het autoverkeer.

* Alle weggebruikers: voetgangers, fietsers, openbaar vervoer, moeten gelijke rechten hebben.

* Er moet een hiërarchie van communicatieruimte opgesteld worden voor heel de stad.

* Op wijkniveau moet een onderscheid gemaakt worden tussen voetgangerserven, woonstraten, ontsluitingsstraten.

* Op wijkniveau moet alle mechanisch verkeer ondergeschikt zijn aan het menselijk verkeer, de voetganger geeft de toon aan en de anderen volgen in zijn maat.

* Op subregionaal gemeentelijk niveau moet een indeling gemaakt worden in wijkontsluitingsstraten en doorgaande assen.

* Doorgaande assen zijn diegene die op het gewestplan als doorgaand staan aangeduid.

* De ontmoeting tussen menselijk en mechanisch verkeer moet veilig zijn, ook op wijkontsluitingsstraten en doorgaande assen, aangepast aan de zwakste weggebruiker.

DE GULDEN SLOPERSHAMER - prijs voor stadsvernieling -

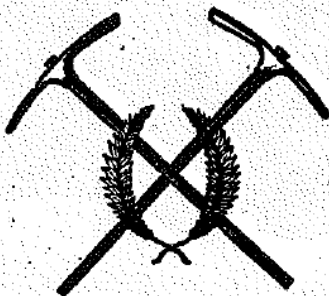
Het Brussels Centrum voor Hedendaagse Archeologie heeft op 29 september 1982 de eerste zesjaarlijkse "Gulden Slopershamer" uitgereikt. Zij richten een broederschap op waarin alleen publieke- of privépersonen (ministers, gemeenteraden, banken, architecten) die mee aan de afbraak van Brussel "bouwden" opgenomen kunnen worden. Op deze manier hanteren zij het ludieke als aktiemiddel voor het behoud van het patrimonium.

Het broederschap kent drie Orden toe:

- * de Orde van de Gulden Slopershamer bekroont de afbraak van een architecturaal waardevol gebouw;
- * de Orde van de Vergulde Bulldozer bekroont het kwantitatief belangrijkste afbraakvolume;
- * de Orde van de Zilveren Betonmolen huldigt het zielig karakter van een vernieuwbouw.

Aan de hand van volgende criteria heeft de juri prijzen toegekend aan prestaties van de laatste zes jaar.:

- * de handelingen en akten moeten bijdragen tot de vernietiging van een absoluut meesterwerk, van een bepaald waardevol stuk architectuur of van een monumentaal stuk architectuur;
- * de vernieling van dergelijk element moet volstrekt onverantwoord zijn en moet voortspruiten uit een absolute miskennis van de kunstgeschiedenis in het algemeen en van de Brusselse eigenheid in het bijzonder;
- * de handelingen en akten moeten leiden tot stompzinnige nieuwbouwprojecten die gespeend zijn van elke esthetische en/of maatschappelijke betekenis;
- * elke eventuele overtreding of inbreuk, zowel naar de letter als naar de geest, van bestaande reglementeringen kan de toekenning van de prijs slechts vergemakkelijken.

Het Kollege van de Stad Brussel kreeg het "Groot Lint van de Gulden Slopershamer" voor de slooping van het herenhuis Allard (in uitvoering) op de hoek van de Guinardstraat en de Handelstraat in de Leopoldswijk. Herpin-Investments wordt voor de vakkundigheid waarmee de slopingplannen worden uitgevoerd bekroond met het "Groot Kruis van de Gulden Slopershamer".

De A.S.L.K. wordt toegelaten tot de klassen van "Groot Officier van de Gulden Slopershamer" voor haar gulzig toehappen in een wijk die tot voor kort een woonwijk was.

De derde prijs "Commandeur in de Orde van de Gulden Slopershamer" is opnieuw voor de Stad Brussel voor het recent neerleggen van het 17de-eeuwse dwarshuis met trapgevel aan de Kolenmarkt 27 (zie ook elders in deze krant).

De prijs van de Gulden Bulldozer werd toegekend aan de Koninklijke Kommissie voor Monumenten en Landschappen, die door haar laksheid ruim 600 (zes honderd) esthetisch en architecturaal waardevolle gebouwen van de Brusselse Agglomeratie heeft laten afbreken.

De prijs van de Zilveren Betonmolen werd toegekend aan het architectenbureau "Jacques Wibauw" voor het gebouwencomplex aan de Nervierslaan 95-107.

Uit de gelegenheidstoespraak blijkt dat de initiatiefnemers zwaar ontgoocheld zijn over de gang van zaken in Brussel. "Eén voorbeeld slechts: in 1975, het zo nefaste jaar van het Bouwkundig Erfgoed, telde Brussel - ik spreek uiteraard over de agglomeratie - amper 75 bij K.B. beschermde monumenten

en/of landschappen. Een achterlijk gat zoals Amsterdam (dat in oppervlakte toch veel kleiner is) telde er op datzelfde ogenblik iets meer dan 6700.

Dat er redenen te over zijn voor verontwaardiging en ontgoocheling is meer dan duidelijk. Het is onthutsend wat er de laatste zes jaar allemaal afgebroken werd.

Toch een bedenking bij het opzet: een stad is meer dan gebouwen en architectuur. De sociale aspecten van het afbraakbeleid werden niet behandeld. Misschien kan volgende keer ook een prijs van de gulden verhuishwagen toegekend worden voor het projekt dat het meest bijdraagt tot de onbewoonbaarheid.

Het centrum voor de Hedendaagse Archeologie heeft tegelijk een tentoonstelling opgezet over meer dan honderd gevallen van verdwenen waardevol patrimonium, met foto's van voor en na. De "gewone afbraak" is er niet eens bij. Het resultaat is zo al overweldigend, alleszins een bezoek waard.

De tentoonstelling met de mogelijkheid om mee de prijs van het publiek toe te kennen loopt van 30 september tot 30 oktober van 13 tot 18 uur in de Dansaertstraat 47, 1000 Brussel.

Hilde Geens.

Een BRAL-krafft uitgeven is één manier om informatie te geven over onze werking. Een andere manier - voor welbepaalde akties of manifestaties - zijn affiches.

Maar affiches zijn als medium enkel efficiënt als ze goed zijn (dat hangt dan af van het ontwerp - kommentaar en steun zijn steeds welkom) en als er genoeg te zien zijn op verschillende plaatsen.

Daarom zijn we bezig een vast circuit uit te bouwen om onze affiches snel en goed te kunnen verspreiden. Een minimale inspanning om mee te werken met BRAL: neem de telefoon en vertel ons even of ge een affiche op een zichtbare plaats kunt uithangen en/of eventueel enkele in de buurt kunt doorgeven.
511. 32. 69.

DE BRUSSELSE MINISTERS

Ik zag Cecilia komen.

Cecile? Cecile Goor van het super-schepenambt van het Brussels Gewest komt eraan - te voet, met de fiets...

In recente elektorale tijden werden er inderdaad een aantal initiatieven publiek gemaakt ten voordele van de zachte (doch daarom niet noodzakelijk zachtzinnige - cfr. klachtofoon) communicatiemiddelen.

* Verslag van de tweewielerskommissie.

Na vier jaar werken, twee jaar officieus en twee jaar officieel, werd er een verslag klaar gestoomd waarin deze bij K.B. opgerichte commissie haar werkzaamheden, doelstellingen, verzuchtingen en palmares aan het publiek voorlegt. De "auto" kritiek der diensten van Bruggen en Wegen, de drooggelegde autosnelwegenplanners, plannen nu fietssnelwegen - de globale infrastructuur, de lokale fietsfaciliteiten, dikwijls gemeentelijke aangelegenheden blijven echter schromelijk achter (waarover verder meer).

* "Op poten" zetten van een voetgangerskommissie.

Reeds een tijdje vergadert er een voetgangerskommissie. Zoals voor de tweewielers waar FRAL één officiële afgevaardigde heeft werden we hier officieus uitgenodigd. De laatste maanden was er echter geen activiteit ter zake en we weten dan ook nog niet wat er omgaat.

* V.Z.W. "Zacht verkeer".

Mevrouw Goor richtte een V.Z.W. op om de beleidsvisies op verkeer in 'algemeen te helpen ontwikkelen, naar het schijnt geïnspireerd op de werkgroep "Langzaam Verkeer" Leuven, een BIK-ploeg van wel zeven man zou hier aan de slag gaan. Indrukwekkend maar niet zonder bedenkingen. Waarom moet een minister nog maar eens een moeilijke controleerbare VZW oprichten, bemand (bevrouwd) door trouwe kabinetsleden om het beleid voor te bereiden?

Is het kluwen politici-kabinet-administratie al niet ongenaakbaar genoeg tegenover de dappere demokraat die plaatselijk pluralistisch ijvert voor een betere woonomgeving?

* Ministerieel Besluit van 12 augustus '82 tot vaststelling voor het Brussels Gewest van de voorwaarden voor toegankelijkheid voor alle weggebruikers van de wegen voor voetgangersverkeer waarop de toelagen aan de gemeenten betrekking hebben.

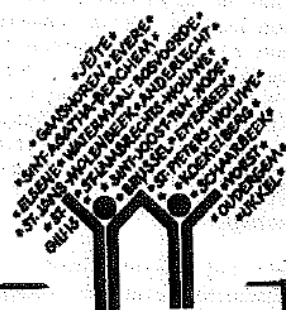
Onze Klachtofooneisen werden op een haast woordelijke wijze en gelijktijdig terwijl ze aan ons brein ontsproten in een M.B. gegoten. Merkwaardig stukje telepatie, edoch.

De lovenswaardige ijver waarmee het Staatssekretariaat initiatieven lanceert i.v.m. een ander verkeersconcept, staat in schril contrast met de feitelijke 'ijver' van de gemeentebesturen om werkelijk het recht op veiligheid voor alle 'weggebruikers' te waarborgen.

De tweewielerskommissie klaagt er steen en been over: er zijn subsidies en ze worden niet gebruikt, zelfde liedje met de trottoirs, alle mooie normen ten spijt.

Is deze "vooruitstrevende" opstelling van mevrouw Goor spijtig genoeg geen kamoeflage om de feitelijke machteloosheid van de Executieve tegenover de gemeentelijke baroniën te verbergen, een beetje hetzelfde drama als de Agglomeratie.

We hopen toch dat het doordringt en vóór '88.

Annemie Neyts:

30.000 leegstaande. ^{N.B.} 24/10/82
woningen in handbereik

BRUSSEL - Met een grootse campagne en een toekomstgericht huisvestingsbeleid (inventaris van de woonmogelijkheden, premiestelsels voor vernieuwbouw en eigendomsverwerving), wil Staatssecretaris Annemie Neyts de verkommering van Brussel legengaan, en onverreemde troeven uitspelen om een nieuw woonklimaat te scheppen of te bestendigen.

Het is stroomopwaarts roeien: naast een aanzienlijke leegstand van een 30.000-tal woningen, (met een exodus van 77.000 mensen op tien jaar) is er de kwalitatieve nood: Brussel sleept naar het jaar 2000 een verkrot of erg functioneel onaangepast woonbestand mee dat om verbetering schreeuwt.

Voor Brussel is daarbij de lage score opvallend van panden die door de eigenaars zelf bewoond worden: amper 30 th. tegenover ruim 50 th. in andere Belgische grootsteden. Met een bestand van 70 th. huurders zou je verhopend dat wij over een sterk sociaal patrimonium beschikken. Toch is niets minder waar. Hoogstens behoort 8 tot 7 th. tot de sektor sociale huisvesting die ruim 90 th. op 1,6 miljard van het gewestelijk huisvestingsbudget opsloort: slechts 149 mln. rest voor allerlei soorten premies die slechts een

doekje zijn voor het bloeden. We moeten derhalve absolute voorrang verlenen aan middelen om de verwerving en eventuele gezondmaking of aanpassing van een eerste woning in Brussel krachtig in de hand te werken. En van het bestaande hout pijlen maken: de instorting van de immobilienmarkt biedt het voordeel dat heel wat woningen voor een 'prikkel' te koop zijn en niet zelden met creativiteit en aanpak naar je hand kunnen gezet worden, aldus de Staatssecretaris die op grond van de 'Jeegstand' en de kwalitatieve nood haar Brussels huisvestingsbeleid wil afstemmen op de verwerving, sanering en aanpassing van een eerste eigen bestaande woning. Daarbij

koestert ze in haar campagne de dubbele hoop dat na de speculatiegolf, die Brussel decennia heeft geëisterd, de nieuwe eigenaars minder geneigd zullen zijn de stad te verlaten en de kandidaat-Brusselaars er zich definitief zullen komen vestigen.

Om elke drempelvrees te vermijden nam Annemie Neyts de Hendrik Beyaertstichting onder de arm die sinds jaren ijvert voor een nieuw huisvestingsklimaat en op haar verzoek een brochure realiseerde 'hoe een huis kopen en verbouwen te Brussel', om je van a tot z over alle mogelijke hindernissen of eigen opwerpingen heen te helpen.

Met een groots opgevatte campagne willen we het beeld verruimen dat ieder zich over Brussel vormt met zijn verscheidenheid, sfeer, woontypes, en onmiskenbare charme. Daarbij mag je de onderwijsmogelijkheid, sociaal-kulturele- en sportvoorzieningen, handel, openbaar vervoer, animatie en groene ruimten niet uit het oog verliezen.

Misschien door de nood van de omstandigheden beschikt Brussel over onvermoede troeven die we tenvolle moeten durven uitspelen, besloot Staatssecretaris Neyts.

Jos PAUWELS.

Je hoort hier nog wel iets over

DE LOKALE GEMEENSCHAP: hoe uitschakelen?

Ook vandaag hebben lokale gemeenschappen, buurten en wijken, hun belang voor de mensen die er deel van uitmaken. Deze lokale gemeenschappen bestaan uit een kompleks van door elkaar geweven belangen-sferen, maar hebben ten opzichte van "buiten" ook specifieke belangen. Het beleidsapparaat erkent deze belangen zeer dikwijls niet en neemt, onder het mom van het algemeen belang, beslissingen - vb. over de ruimte - die de eigen ontwikkeling van de lokale gemeenschap in het gedrang kunnen brengen.

Uit: "Lokale gemeenschappen en het beleidsapparaat - als illustratie: ruimtelijk beleid in Haren ", het volgende stuk.

Door de aard van het beleidsapparaat en zijn manier van beleid voeren kunnen lokale gemeenschappen hun autonomie, gemeenschappelijk belang tegenover dat beleidsapparaat niet verdedigen in konflikt-situaties. Het beleidsapparaat erkent geen lokale gemeenschap, meent geen verantwoording verschuldigd te zijn tegenover de lokale gemeenschap.

Dit feit is niet nieuw, maar de aandacht ervoor is recent, de opkomst van stedelijke actiegroepen is nieuw.

Vroeger werd de miskening van de lokale gemeenschap niet zo aangeroepen. Het beleidsapparaat probeerde individueel een mouw aan te passen, of langs de ideologische zuilenstructuur, partijen en vakbond of langs de minilobby's zoals de middenstand, de problemen op te lossen (in gekende termen en tegenstellingen te vertalen).

Nu, na 68 stelt men meer en meer de onmacht vast van die traditionele structuren, die op zichzelf logdraaiende systemen geworden zijn (apparaten).

Historisch kunnen deze rechten van lokale gemeenschappen nu pas aan bod komen. Dat wil zeggen als we, globaal als maatschappij, een bepaald niveau (een bepaalde levensstandaard) bereikt hebben. Vroeger was meer de primaire strijd om het bestaan belangrijk - om het werk: de arbeidersstrijd. Enkel naarmate onze maatschappij globaal evolueert is er plaats voor nieuwe reacties: nu de stadsstrijd.

Door de huidige economische crisis worden de voorwaarden en het elan dat er na 68 was om deze nieuwe strijd (autonomie van lokale gemeenschappen - stadsstrijd) te voeren doorbroken, en gaat een deel van de energie noodgedwongen opnieuw naar de arbeidersstrijd.

Het konflikt tussen het oude en het nieuwe: van arbeidersstrijd naar stadsstrijd.

Zonder de interne tegenstellingen binnen lokale gemeenschappen te negeren, is het duidelijk dat lokale gemeenschappen eigen specifieke belangen hebben. Met betrekking tot de ruimte bestaat het belang van de lokale gemeenschap er in dat zij kunnen beschikken over de toekomst en de mogelijke veranderingen in de ruimte. Recht op zelfbeschikking moet ook gelden voor lokale gemeenschappen (cfr. de rechten van de mens).

Dit is één van de basiseisen van de participatie-eis, die we hier niet zullen behandelen. Daarover is al meer dan genoeg geschreven - en speciaal het participatiepakt. Spijtig genoeg komt er door de blinde tegenstelling tussen lokale gemeenschap en het beleidsapparaat weinig ervaring ontrent.

Het beleidsapparaat heeft een aantal scenario's ontwikkeld om tegenover de lokale gemeenschap te reageren.

Verdeel en heers.

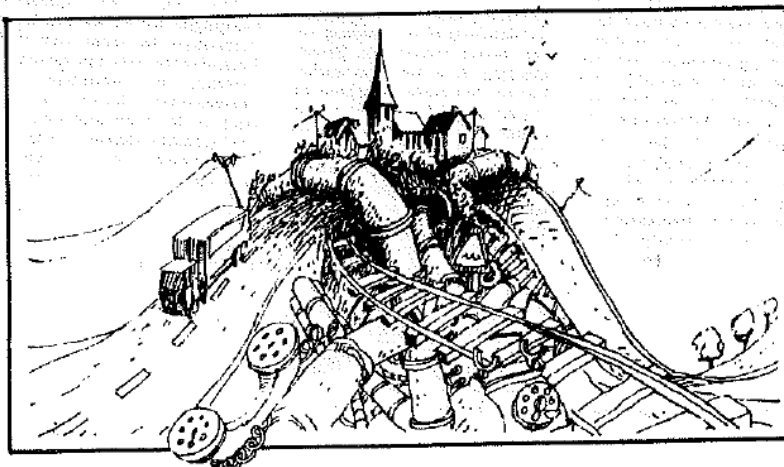
Bij onteigeningen worden de eigenaars van de betrokken panden niet samengebracht, ze worden afzonderlijk benaderd. "Dit is nu onze prijs, uw buurman heeft al toegezegd - ge gaat er niet meer voor krijgen."

Aktiegroepen krijgen ooit wel eens te horen "gij zijt niet representatief. Wij zijn verkozen en de enigen die wettelijk de belangen van het volk behartigen." Het is echter helemaal niet zo vanzelfsprekend dat de meerderheid van de verkozenen de belangen van de lokale gemeenschap vertegenwoordigen. Maar het beleid tracht een actiegroep op die manier te isoleren.

Het beleidsapparaat voert zelf campagnes, zet hetzes op en haalt demagogische stunts uit. Bepaalde groepen meer inforantie geven dan andere brengt verdeeldheid mee.

Een tweede scenario van het beleidsapparaat is het individualiseren van problemen. De gemeenschappelijke belangen, ongenoegen over een gang van zaken wordt zo niet opgevangen - cfr. onteigeningen. Het beleidsapparaat probeert via individueel dienstbetoon en desgevallend door het toekennen van jobs een gezamenlijke opstelling te negeren en te neutraliseren.

Een ander voorbeeld van het individualiseren van problemen is het behandelen van bezwaarschriften en de Brusselse overlegcommissies. In de wet op de stedeboew en de ruimtelijke ordening is voorzien dat het ontwerp van plannen, bijzondere en algemene plannen van aanleg en gewestplannen, voor ze definitief worden goedgekeurd, een bepaalde periode ter inzage van het publiek liggen die daarop dan bezwaren mag indienen.

Op dat systeem zijn veel opmerkingen te maken, o.a. zijn die ontwerpen zo goed als af als ze getoond worden, zijn technisch in hun voorstelling, houden geen timing tot realisatie in, handelen alleen over bouwtechnische zaken en niet over de sociaal economische motieven en doelstellingen, en zo meer. Belangrijk is hier dat wie bezwaren heeft volledig op zichzelf is aangewezen. De bezwaren moeten schriftelijk binnen een bepaalde periode worden ingediend. De verschillende belangen binnen een buurt worden niet met elkaar geconfronteerd - er is geen onderlinge informatieverstrekking en discussie. De 'bevoegde commissie' neemt kennis van de bezwaren en hakt de knoop door zonder zijn beslissing in het openbaar te motiveren. De betrokken lokale gemeenschap kan dan via het staatsblad vernemen wat er beslist werd.

In het Brussels gewestplan is voorzien dat een groot aantal bouw-aanvragen, van privé-initiatief en openbare besturen, onderworpen moeten worden aan het advies van de gemeentelijke overlegcommissie, waarbij eenieder kan gevraagd worden om gehoord te worden.

In verschillende gemeenten betekent dat: op de vergadering van de commissie wordt iedereen die een bezwaar of opmerking heeft individueel aanhoord, wordt bedankt en kan naar huis.

Van overleg is hier totaal geen sprake. Ook al komt het in de beste gevallen tot een discussie, de gemeentelijke overlegcommissie beraadslaagt achter gesloten deuren en motiveert zijn uiteindelijk advies niet. Zoals bij het bezwaarschriftensysteem is ook hier geen beroep of verhaal mogelijk.

Deze vorm van overleg wordt in Brussel dan nog te pas en te onpas misbruikt door het beleidsapparaat

om een deel van zijn verantwoordelijkheid weg te schuiven: hoezo gaat ge niet akkoord - er is toch een overlegprocedure geweest waar ge uw mening kon zeggen...

En dan komen we tot een ander zeer gekend en veel gebruikt scenario: het paraplu-systeem en de doorschuifmethode.

"Dat is inderdaad een zeer ernstig probleem, maar dat valt buiten onze bevoegdheid - daarvoor moet ge u wenden tot..." Zo wordt ge geregeld met een kluitje in het riet gestuurd en loopt ge onmiddellijk verloren in het beleidslabrynt.

Een laatste scenario in deze onvolledige lijst is het voor voldongen feiten stellen en over details discussiëren.

Omdat voor bepaalde ingrepen al zoveel investeringen gedaan zijn, voorstudie's ed., is het in deze krisistijd economisch niet verantwoord dat geld te verspillen door niet verder te gaan...

Over een metrotracée in zijn geheel wordt niet gepraat, alleen bij stukjes en beetjes komt dat op een overlegcommissie.

Hilde Geens.

oproep!

Op het BRAL sekretariaat werken er op dit ogenblik twee mensen: Luc Boelens als gewetensbezwaarde en Hilde Geens als vrijgestelde. Veel te weinig om al het werk dat we zouden willen doen, aan te kunnen.

Helaas geen geld om nog iemand in dienst te nemen. We zoeken dus nog kandidaten, gewetensbezwaarden of mensen die tijdelijk met vrijstelling van stempelcontrole willen meewerken. We stellen helemaal geen eksklusieve eisen over opleiding of diploma - er is veel en van alles te doen. Weet ge iemand of hebt ge zelf interesse, bel ons dan op om er over te praten.

Vertel het voort - want het is nodig.

Wanneer het openbaar vervoer op deze wijze publiciteit voert zal de situatie er waarschijnlijk zeer snel op vooruitgaan.

VERKIEZINGSSHOW '82

12

En plezant dat dat is die verkiezingen!

Na 10 oktober gaat het leven gewoon door.

Zo verlieten wij het land van beloften, het Zennedal zal nooit groen, groener, groenst geweest zijn. Voorbij de loze kreten van insprakerigheid, voorbij de zesjaarlijkse manoeuvres der opgepoetste potentatjes, pootjes geven en bolletjes bedelen, terug met twee voeten op de grond!

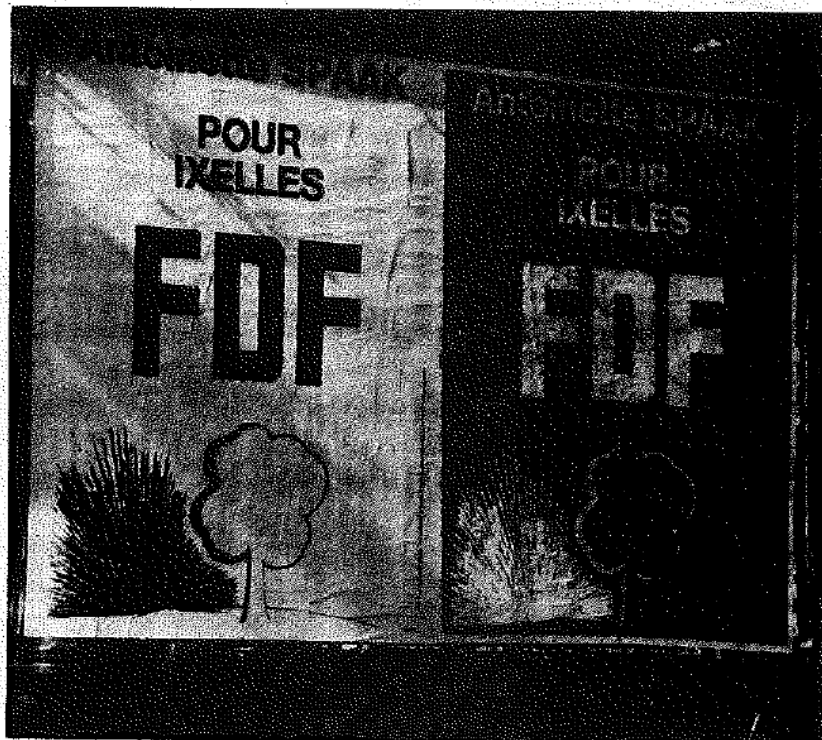
Wie dit schouwspel democratie noemt hanteert bedenkelijke maatstaven; niet eens het algemeen stemrecht waarvoor vroeger zo gevochten werd, wordt gegarandeerd.

Gelukkig zijn er velen die zich aan dit showmoment niet laten vangen.

Na 10 oktober gaat het werk gewoon door.

Deze verkiezingen in Brussel stonden blijkbaar in het teken van al wat ons lief is: participatie, leefmilieu, woonomgeving, veiligheid,... geen enkele partij die er aan voorbij ging, maar met welke inhoud? Met welke slogans en beloften?

Onze bezorgdheid ligt duidelijk goed in de market, of hebben ze schrik van de 'kleine groene steenvreter' die hun betonplannen al vaker tot 'plat préféré' heeft gemaakt.

De kamp van het jaar! VdB, verdediger van de Belgische driekleur, tegen de blauwe grijze eminentie, na zes jaar nog steeds in topvorm is; de bewijzen zijn er!

13

De verkiezingskampagne zoals dat heet, was in Brussel uiteraard de weerspiegeling van lokale belangenjungle met alle hebbelikheden en kantjes. De groen-vriendelijke inhoud waarvoor actiegroepen reeds jaren ijveren, gaf de toon aan. Er werden geen momenten - bals, perskonferenties, lintenknipperijen, braderieën - of middelen ongebruikt gelaten. Wat ons het meest opviel was het 'toeval' waarmee hier en daar verkiezings speelpleintjes, parkjes en fonteintjes op de meest onmogelijke plaatsen uit het puin oprezen, een andere reeds eerder opgemerkte merkwaardigheid is het woordelijk klaarkomen (asfaltorgasme) en de inhuldigingen van vele openbare werken, langzaam meer naarmate de dag nadert. Denken 'zij' dat we gek zijn en ons gisteren niet meer herinneren, toen er voor alles moest gebedeld, gemarchandeerd en gevochten worden. Denken 'zij' dat enkele willekeurige verfraaiingen, en enige debiele slogans, nu in één keer hun blazoen zuiveren?

Na 10 oktober gaat de strijd gewoon door!

'Ze' moeten niet verwachten dat we hun mandaat en representativiteit daardoor meer au serieux gaan nemen...als ze zich ongenaakbaar wanen in hun zetel, zullen ze snel voelen dat we nog vandaag beginnen met het doorzagen van de eerste poot ervan, en dat beloven we plechtig!

Wijk aan de Graystraat: "Le changement draait reeds op volle toeren, leegstand alom, continuons!"

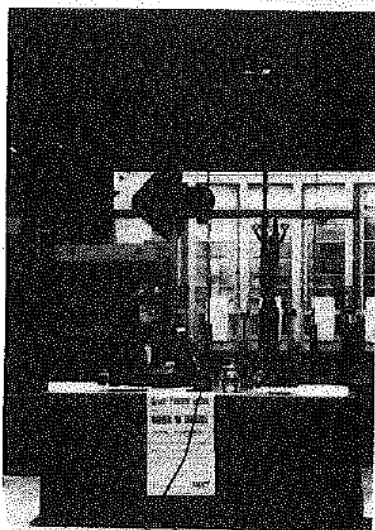
wonen in brussel

De vragen zijn gesteld!
U heeft 2 minuten bedenktijd
en 4 minuten spreektijd.

Van links naar rechts (op de foto
natuurlijk, niet in de realiteit):
Anciaux (V.U.), De Clippele (RAD),
De Leuze (ECOLO), De Pauw (S.P.),
De Smaele (AGALEV), Desmaretts (P.S.C.)

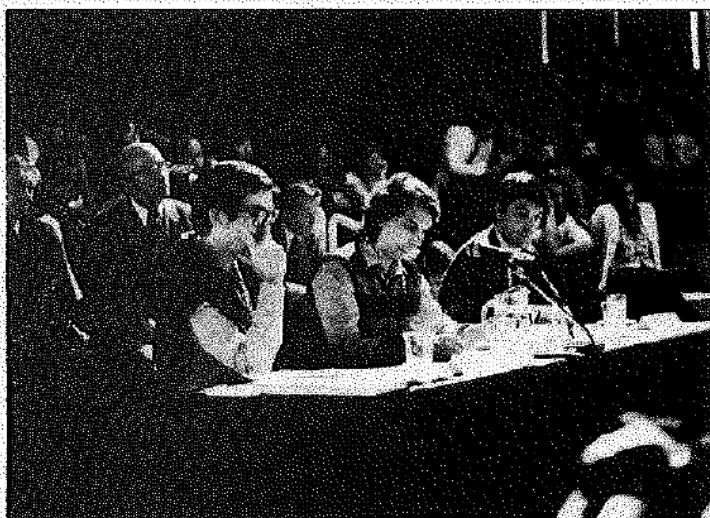
14

V.l.n.r.: moderator
Wim Kennis.

V.l.n.r.: Guillaume (P.S.), Klein (P.R.L.),
Moins (K.P.), de vertegenwoordiger van het F.D.F.,
Neyts (P..V.V.), Weckx (C.V.P.).

De BRAL-interpellanten:
Philippe Laporta
Georges Vanhamme
Jozef Van Waeyenbeghe.

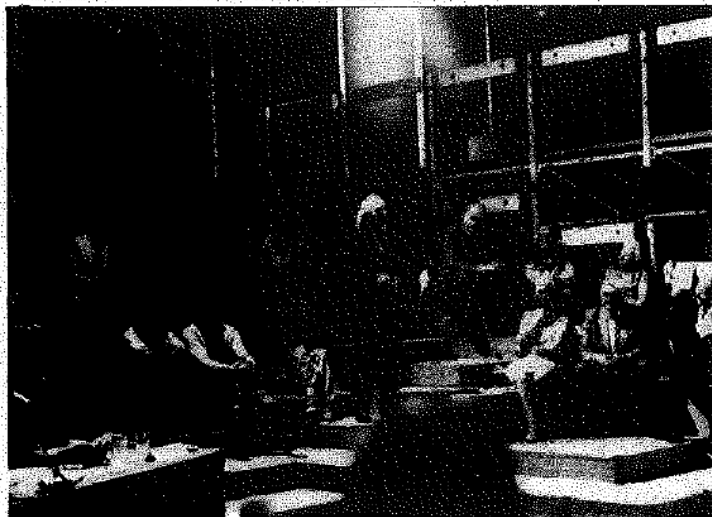
POLITIEK DEBAT

"Wat gaat er nu boven
een goei pint ?"

Trouwens... Vlaamse
rijkdom in Vlaamse
Handen!"

De stem van het volk??

15

"Ja, Freddy, ik weet het, het
zijn voor iedereen harde tijden."

De wakkere
burger heeft
zijn beste
tijd gehad.

NOG EEN GAT MEER

Ook in Sint Gillis zou volgens de alom verspreide verkiezingsaffiches alles weer mooier worden, zou de binnenstad gerenoveerd worden en de afbraak stoppen. Helaas, alle propaganda ten spijt, dinet de gemeente op 6 oktober een verzoek in om 13 huizen in de Vlogaertstraat en de Vorstsesteenweg af te breken

Niet alleen de noodzaak van de afbraak, maar ook het hele verloop van de overlegprocedure, de geprezen garantie van onze zo democratische ruimtelijke ordening, riep bij het verweerkomitee van st.Gillis heel wat vragen op:

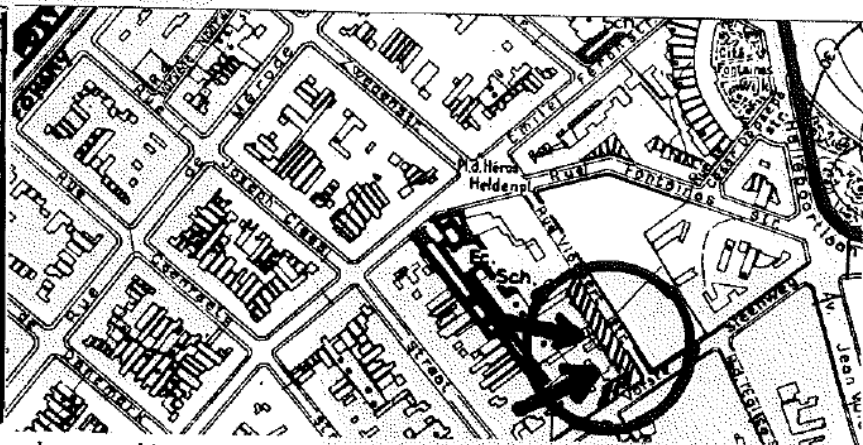
* De rode affiches die werden aangebracht bleken reeds na enkele dagen onleesbaar en zelfs onvindbaar. Ze verdwenen immers tussen de tientallen andere, grote en kleine verkiezingsaffiches, die overal de lege huizen 'sieren'. Ze werden nooit vervangen door nieuwe, waardoor de wettelijke termijn waarin deze informatie moet uithangen én leesbaar zijn niet gerespekteerd werd.

* De uitnodigingen voor de mensen die gehoord wilden worden werden te laat verstuurd: de uitnodiging droeg dezelfde datum als die van de overlegvergadering zelf. Wettelijk moet men minstens 48 u. op voorhand uitgenodigd worden.

* Het ging hier enkel om een vraag van afbraak vanwege de gemeente: nochtans moet elke afbraakvraag noodzakelijk vergezeld worden van een heropbouwprojekt. Er bestaat enkel een vaag projekt voor de bouw van een rusthuis, maar dit werd niet aan de vergadering voorgelegd.

* Wat afbreken en waarom?

De noodzaak van afbraak van de volledige huizenrij wordt door het komitee betwist: de huizen langs de Vorstsestw. waren tot in '80 nog bewoond; enkele uit de Vlogaertstraat kunnen echter niet meer gered worden. De oorzaak van de teloorgang ligt weerom bij het slordig beleid van de gemeente, die de panden liet verkrotten en nu alles wil afbreken.

De kandidaten voor de volgende uitreiking van de gulden slopershamer dienen zich reeds aan, het zal zeker een spannende strijd worden.

BRAL organiseert in het najaar '82 drie milieucafé's.

Milieucafé: na een inleiding door een deskundige, een diareeks, een film, een kort panelgesprek, grondig doorpraten over één bepaald onderwerp. Tussen pot en pint. Iedereen is welkom.

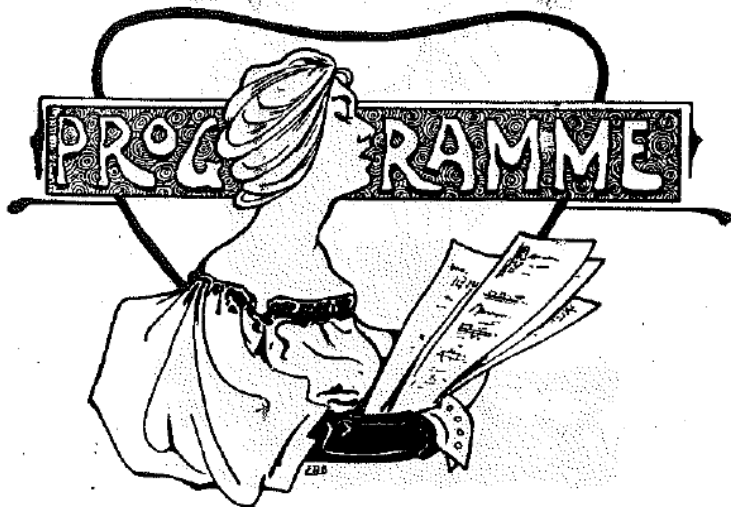
Het is niet de bedoeling om het bij vrijblijvend praten te houden, maar een standpunt betreffende dat onderwerp te bepalen, en indien nodig, een eerste stap te zetten naar actie er rond.

Dit jaar gaan de milieucafé's door in jeugdhuis Randstad in Molenbeek, hoveniersstraat 47 (een zijstraat van de Ribaucourstraat bij de Parvis).
Telkens op donderdagavond om 20 uur.

De volgende onderwerpen zullen aan bod komen:

* 18 november: groen en open ruimten in Brussel: er zelf wat aan doen.
Op deze dag wordt ook een algemene vergadering gehouden waar de werking van '83 zal besproken worden.

* 16 december: verkeer en vervoer in Brussel.

unt bralstandpunt bralstan

Naar aanleiding van de opening van de nieuwe metrostations stuurde BRAL volgend standpunt de wereld in.

De inhuldiging van de metro en de verkiezingen.

feiten:

- * De M.I.V.B. huldigde vandaag nieuwe metrostations in, een uitbreiding van het metronet richting Anderlecht en Laken met ruim 5 km.
- * Tot veertien dagen voor de 'feestelijke' opening gaf de M.I.V.B. informatie over de wijzigingen aan het net, die op 6 oktober bovengronds zouden doorgevoerd worden: 1 nieuwe buslijn, 5 gewijzigde lijnen, 1 tram- en 3 buslijnen afgeschaft.
- * "Plots" kwam een einde aan deze informatieverstrekking. De wijziging van het net wordt uitgesteld tot latere datum - de voorstellen worden opnieuw besproken in de "tweede helft" van oktober (lees: na de verkiezingen).

bedenkingen:

De M.I.V.B. is dus blijkbaar zelf niet zo overtuigd van de verbeteringen die haar voorstellen inhouden en zwicht voor de druk van de politici, die de onpopulaire maatregelen willen uitstellen tot na hun konfrontatie met de kiezers. Ze houden de kiezers voor de gek.

Ondanks de bezuinigingen gaat de M.I.V.B. toch steeds door met de metro, ondanks de hoge exploitatiekosten. Ondertussen wordt, om het hoofd nog even boven water te houden, een plan uitgewerkt om te snoeien in frekwenties en dienstverlening - of afbouw van de service aan de gebruikers.

wij eisen:

- * Een openbaar vervoersbeleid dat uitgaat van de verplaatsingsbehoeften van de Brusselaars.
- * Een openbaar vervoersbeleid dat openbaar bepaald wordt, waarbij de gebruikers mee de krachtlijnen kunnen bepalen.
- * Een openbaar vervoersbeleid waarbij de keuzen tussen de verschillende technieken en middelen gebeurt op basis van de plaatselijke behoeften, het maatschappelijk nut en de kostprijs.

5 oktober 1982

Meer informatie hierover kan U bekomen op het milieucafé dat BRAL op 16 december organiseert. Het openbaar vervoer in en rond Brussel zal hier op de rooster gelegd worden.

De volgende organisaties, beleidsinstanties en/of personen zijn hiervoor uitgenodigd:

- * *Het openbaar vervoer: in de eerste plaats de MIVB, ook de NMBS en de NMVB;*
- * *Overheidsinstanties op verschillende niveaus: gemeentelijk (stad Brussel), agglomeratie, nationaal (De Croo)*
- * *Gebruikers: Aktie Openbaar Vervoer, verbruikersunie, Front voor een Ander Verplaatsingsbeleid;*
- * *Deskundigen (gedacht aan: Rudy Dieleman, Hans Verbrugge,...)*
- * *Syndikaten.*

Wie er van de aangeschrevenen zal toezeggen en op ons milieucafé aanwezig zal zijn verneemt u ten gepaste tijde nog wel. U bent alleszins reeds uitgenodigd.

unt bralstandpunt bralstan

BRALKRANT jaargang 6 nummer 1

Gerealiseerd met de steun van het staatssekretariaat van het Brussels Gewest.

Medewerkers: Luc Boelens, Hilde Geens, Marcel Rijdams.

Verantwoordelijke uitgever: Marcel Rijdams, Oude Graanmarkt 5
1000 Brussel.
Tel. 02/511.32.69.

D/1982/1969/01.

BRALKRANT ? (nog geen stadskrant) een kritisch geluid, een stuk informatie en een scheutje satire, voor een ruime verspreiding. Een bundel informatie, niet regelmatig, eerder wanneer wij het nodig vinden.

BRALLERLEI blijft bestaan en wordt in de toekomst in de eerste plaats het mededelingsblad, het huisorgaan met activiteiten en dringende nieuwtjes.

AANKONDIGING - AANKONDIGING - AANKONDIGING - AANKONDIGING - AANKONDIGING

HET HUURDEBLAD het driemaandelijkse tijdschrift van de Initiatiefgroep huurwetgeving (Grote beerstraat 11 2000 Antwerpen) en het kontaktblad voor buurtkomitees en buurthuizen, WIJKEN (groep huisvesting Luxemburgstraat 45 1040 Brussel), zijn twee tijdschriften die u altijd kan verkrijgen op het sekretariaat van BRAL.
Het eerste kost 10 fr. en het tweede 30fr.